କିଶୋର ଚନ୍ଦ୍ର ସାମଲ

ବନାମ

ପ୍ରଭାଗୀୟ ପରିଚାଳକ, ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ କାଜୁ ଉନ୍ନୟନ ନିଗମ ଲି. ଢେଙ୍କାନାଳ

ନଭେମ୍ବର 17, 2005

[ଅରିଜିତ୍ ପସାୟତ ଏବଂ ଆର୍. ଭି. ରଭୀନ୍ଦ୍ରନ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ 1947 - ଧାରା 2 (00) (ବିବି) ଏବଂ 25 - ଏଫ୍ - ଛଟେଇ - ଏହି ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ପରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଶ୍ରମଜୀବୀଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଅବ୍ୟାହତି ଦିଆଯିବ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଯାଇଥିଲା: ଏହା ଛଟେଇ କରିବା ଭଳି ନୁହେଁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ପାଇଁ ସମୟ ସମୟରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଆଉ ବୃଦ୍ଧି ଦିଆଗଲା ନାହିଁ, ତାଙ୍କ ସେବା ସ୍ୱୟଂକ୍ରିୟ ଭାବରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । କାମକୁ ମନା କରିବା ଛଟେଇ ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ କରି ସେ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଉଠାଇଥିଲେ । ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ତାଙ୍କ ଚାକିରି ସମାପ୍ତିକୁ ବେଆଇନ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ନିୟତ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ପାଇଁ ଥିଲା, ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ।

ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ: ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ 1947ର ଧାରା 2 (00) ର ଖଣ୍ଡ (ବିବି) ରେ ଯାହା କୁହାଯାଇଛି, ତାହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ବରଖାସ୍ତ କରାଯାଇଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଦେଶରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ନାହିଁ ।

ଏସ୍. ଏମ୍. ନିଲାଇକର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଟେଲିକମ୍ ଜିଲ୍ଲା ପରିଚାଳକ, **କର୍ଣ୍ଣାଟକ [2003] ଏଫ୍. 4 ଏସ୍. ସି. ସି. 27, ପ୍ରଯୋଗଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।**

ମୋରିଣ୍ଡା କୋପ୍ ସୁଗାର ମିଲ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ରାମ କିଶନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **[1995] 5 ଏସ. ସି.** *ସି. 653; ଅନିଲ ବାପୁରାଓ କାନାସେ ବନାମ କୃଷ୍ଣ ସହକାରୀ ସଖାର କାରଖାନା ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ,* **[1997] 10 ଏସ. ସି. ସି.** 599 ଏବଂ ବାଟାଲା କୋ-ଅପରେଟିଭ୍ ସୁଗାର ମିଲ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ **ସୋୱାରନ ସିଂ, (2005) 7 ସୁପ୍ରିମ୍ 165 ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ।**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 5458/2004 ।

ଓ.ଜେ.ସି. ସଂଖ୍ୟା 9152/1998 ରେ ଓଡ଼ିଶା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ତା 22.1.2003 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ରମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ପାଣ୍ଡେ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଜନରଞ୍ଜନ ଦାସ ଏବଂ ଶ୍ୱେତକେତୁ ମିଶ୍ର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ **ଅରିଜିତ୍ ପସାୟତ୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ** ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏକ ଦୁଇ ଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟର ବୈଧତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଛନ୍ତି, ଯାହା ଆଇ. ଡି. କେସ୍ ସଂଖ୍ୟା 90/1994 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ, ଭୁବନେଶ୍ୱରର ତା 29.10.1997 ରିଖର ରାୟକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଛି, ଯାହା ଆବେଦନକାରୀ - ନିଗମକୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁରୁଣା ମଜୁରୀ ସହିତ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛି ।

ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ବାସ୍ତବ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା: -

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କୁ ତା 12.7.1982 ରିଖରୁ ଉତ୍ତରଦାତା ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏନ.ଏମ୍.ଆର. ଆଧାରରେ କନିଷ୍ଠ ଟାଇପିଷ୍ଟ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ସେ ଉକ୍ତ ପଦବୀରେ ଏକ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ରହିଥିଲେ । ହଠାତ୍ ଆଉ ଏକ ଆଦେଶ ତା 1.10.1983 ରିଖରୁ 44 ଦିନ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ତା 15.11.1983 ରିଖରେ ଏହାର ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ତା 5.12.1983 ରିଖରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଏକ ନିଯୁକ୍ତି ଆଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା 16.11.1983 ରୁ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାୟ 8 ମାସ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପରେ ତାଙ୍କୁ 23.7.1985 ରୁ *ସାଧାରଣ ବେତନ* ସ୍କେଲ ଟ.255-5-285-EB-7-306-12-390/- ରେ କାମଚଳା ଆଧାରରେ ନିଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ତା'ପରେ ବିନା କୌଣସି ସଂଗତି ବା କାରଣରେ ତାଙ୍କୁ 1.12.1985 ରୁ 28.2.1986 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 90 ଦିନ ପାଇଁ ଦିନକୁ 10 ଟଙ୍କା ଲେଖାଏଁ ପ୍ରଦାନ କରି ପୁଣି ଏନ୍.ଏମ୍.ଆର୍.ରେ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଏହାପରେ ତାଙ୍କୁ 29.6.1986 ରୁ 25.9.1986 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ଆହୁରି 27.9.1986 ରୁ 24.12.1986 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ, ତାଙ୍କୁ 11.8.1989 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ବିରତି ବିନା କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତା 11.8.1989 ରିଖଠାରୁ ଅଧିକ କାମକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଛଟେଇ ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ କରି, ସେ ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ନେଇ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ।

ଶ୍ରମ ଅଦାଲତରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କର ମାମଲା ଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ତା 12.7.1982 ରିଖରୁ ଟାଇପିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏନ୍.ଏମ୍.ଆର୍ ଆଧାରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଦୈନିକ ମଜୁରୀ ଆଧାରରେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଧିକ ଯୋଗଦାନ ପାଇଁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱର ବିଚାର ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ସେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ପାଇଁ ଦୈନିକ ମଜୁରୀ ଆଧାରରେ ବାରମ୍ବାର ନିୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତିର ଶେଷ ଆଦେଶ 28.4.1989 ତାରିଖରେ ଏନ୍. ଏମ୍. ଆର୍. ଆଧାରରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ଆଉ ସମ୍ପ୍ରସାରଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହା ପରେ, ତାଙ୍କ ସେବା ସ୍ୱୟଂକ୍ରିୟ ଭାବରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ଏହା ଛଟେଇ ହେବାର ମାମଲା ନୁହେଁ ।

ନଥିରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଏକ କ୍ୟାଲେଣ୍ଡର ବର୍ଷରେ ନିରନ୍ତର ସେବାର ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଅବଧିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରି ଅନେକ ବର୍ଷ ଧରି କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଯଦିଓ

ଟାଇପିଷ୍ଟ ପଦବୀ ସ୍ଥାୟୀ ଥିଲା ବୋଲି କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ, ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ 1947 (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ଅଧିନିୟମ') ର ଧାରା 25 - ଏଫ୍ ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରାଯାଇନଥିବାରୁ ସେ ସମୟ ସମୟରେ ଏବଂ ସେବା ସମାପ୍ତି ସମୟରେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲେ, ତାଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବା ବେଆଇନ ଏବଂ ଅନ୍ୟାୟ ଅଟେ । ଉକ୍ତ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଆଧାରରେ, ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବ ପଦବୀରେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତା - ନିଗମର ଏହି ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ରିଟ୍ ଆବେଦନକାରୀ (ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀ) ଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ଦେୟର ବିଭିନ୍ନ ହାରର ଆଧାରରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପାଇଁ ଏନ୍.ଏମ୍.ଆର୍. ଆଧାରରେ ହୋଇଥିଲା । ଚୁକ୍ତିର ଅବଧି 3.5.1989 ତାରିଖରେ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତା 'ପରେ କୌଣସି ନବୀକରଣ ହୋଇନଥିଲା । ଯେହେତୁ ଏହି ନିଯୁକ୍ତି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ପାଇଁ ଥିଲା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦିଆଯିବ ।

ଆବେଦନକୁ ସମର୍ଥନ କରି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ନିୟମିତକରଣକୁ ଏଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ଏକ ଛଦ୍ମାବରଣ ଥିଲା । *ଏସ୍.ଏମ୍. ନିଲାଇକର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଟେଲିକମ୍ ଜିଲ୍ଲା ପରିଚାଳକ, କର୍ଣ୍ଣାଟକ,* [2003] 4 ଏସ୍. ସି. ସି. 27 ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ଭରସା ରଖିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ନିୟତ କାର୍ଯ୍ୟ କୌଣସି ଅବଧିର ସଙ୍କେତ ବିନା କେବଳ ଅସ୍ଥାୟୀ ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ଏହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25 - ଏଫକୁ ଆକର୍ଷିତ କରେ ଯଦି ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ଯେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଶ୍ରମଜୀବୀ 240 ଦିନରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ଅବିରତ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ।

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିଯୁକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଇନର ସ୍ଥିତି ଏବଂ ଧାରା 2 (00) (ବିବି) ଏବଂ ଧାରା 25-ଏଫ୍ ର ଅଭିଳାଷ ଏବଂ ପରିସର ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ମାମଲାରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା । *ମୋରିଣ୍ଡା କୁପ୍ ସୁଗାର ମିଲ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ରାମ କିଶନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* [1995] 5 ଏସସିସି 653 ମାମଲାରେ ଏହା ନିମ୍ନମତେ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରାଯାଇଥିଲା:

> "4. ତେଣୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ବର୍ଷର ପୁରା ସମୟ କାମ କରୁନଥିଲେ । ସେମାନେ କେବଳ ପେଷିବା ଋତୁରେ କାମ କରୁଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଏହି ଋତୁର ଅବଧି ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଋତୁର ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ଫଳରେ, ସେମାନେ କାମ କରିବା ବନ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ ।
>
> 5. ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ ଏପରି ସମାପ୍ତି ଛଟେଇ କରିବା ଭଳି ହେବ କି? ଯେହେତୁ ଏହା କେବଳ ଏକ ଋତୁକାଳୀନ କାର୍ଯ୍ୟ, ତେଣୁ ଅଧିନିୟମ 2 (00) ର ଧାରା (ବିବି) ରେ ଯାହା କୁହାଯାଇଛି ତାହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଛଟେଇ କରାଯାଇଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଶ୍ରମ ଅଦାଲତ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ବେଆଇନ ଅଟେ । ତଥାପି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏଠାରେ ପୂର୍ବରୁ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ଋତୁ ସମୟରେ ନିୟୋଜିତ ସମସ୍ତ ଶ୍ରମଜୀବିଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ରେଜିଷ୍ଟର ବଜାୟ ରଖିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନୂତନ ଋତୁ ଆରମ୍ଭ ହେବ ଆବେଦନକାରୀ ନିକଟସ୍ଥ ସ୍ଥାନରେ ଏକ ପ୍ରକାଶନ କରିବା ଉଚିତ୍ ଯେଉଁଥିରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସାଧାରଣତଃ

ରୁହନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ କାମ ପାଇଁ ସୂଚିତ କରିବେ, ଆବେଦନକାରୀ ସେମାନଙ୍କୁ ବରିଷ୍ଠତା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟର ଜରୁରୀକାଳୀନତା ଅନୁଯାୟୀ ନିୟୋଜିତ କରିବେ ।

ଅନିଲ ବାପୁରାଓ କାନାସେ ବନାମ କୃଷ୍ଣ ସହକାରୀ ସଖାର କାରଖାନା ଲିମିଟେଡ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, [1997] 10 ଏସ. ସି. ସି. 599 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ତିନି ଜଣିଆ ବିଚାରପୀଠ ଏହି ସ୍ଥିତିକୁ ପୁନର୍ବାର ଦୋହରାଇଥିଲେ । ଏହା ନିମ୍ନମତେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା:

> ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 488/1994 ରେ ତା 28.3.1995 ରିଖରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲା ବୋଧହୁଏ ଏହା ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ । ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ 180 ଦିନରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଛଟେଇ କର୍ମଚାରୀ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବ ଏବଂ ଯଦି ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ 1947 ର ଧାରା 25 - ଏଫ୍ ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ, ତେବେ ତାଙ୍କ ଛଟେଇ ବେଆଇନ । ଏହି ଯୁକ୍ତିରେ ଆମେ   କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ଦେଖୁ ନାହୁଁ । *ମୋରିଣ୍ଡା କୁପ ସୁଗାର ମିଲ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ରାମ କିଶନ*, ପାରା 3 ରେ ଏହି ଅଦାଲତ ଆଖୁ ପିଡ଼ାଇବାରେ ଋତୁକାଳୀନ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ସମ୍ପୃକ୍ତିକୁ ନେଇ ବିଚାର କରିଛନ୍ତି । ପାରା 4 ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏହା ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ଛଟେଇ କରିବାର ମାମଲା ନୁହେଁ, ବରଂ ପେଡିବା ସମୟ ଶେଷ ହେବା ପରେ କାରଖାନାକୁ ବନ୍ଦ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା । ତଦନୁସାରେ, ପାରା 5 ରେ, ଏହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 (00) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ 'ଛଟେଇ' ନୁହେଁ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିଲା । ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ଆବେଦନକାରୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 (00) ର ଧାରା (bb) ଅନୁଯାୟୀ ଛଟେଇ ପାଇଁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନର କାର୍ଯ୍ୟ ଋତୁକାଳୀନ ବ୍ୟବସାୟ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହି ଅଧିନିୟମରେ ନୀତିଗୁଡ଼ିକର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ । ତଥାପି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ପରିଚାଳନା ଏକ ରେଜିଷ୍ଟର ବଜାୟ ରଖିବା ଏବଂ ବରିଷ୍ଠତା କ୍ରମରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ ଋତୁ ଆରମ୍ଭ ହେବାବେଳେ ଶ୍ରମଜୀବୀଙ୍କୁ ନିୟୋଜିତ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଲିକାରେ ନାମ ଥିବା ସମସ୍ତ କର୍ମଚାରୀ ପୂର୍ବରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ନହୋଇଛନ୍ତି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିଚାଳନା ନୂତନ ଶ୍ରମଜୀବୀଙ୍କ ନୂତନ ନିଯୁକ୍ତି କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଉପରୋକ୍ତ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଏଭଳି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉତ୍ତରଦାତା ପରିଚାଳନା ଉପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହେବ ।

ନିକଟରେ, *ବାଟାଲା କୋ-ଅପରେଟିଭ୍ ସୁଗର୍ ମିଲ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ସୋୱାରନ୍ ସିଂ*, [2005] 7 ସୁପ୍ରିମ୍ 165 ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା

ଅଧିନିୟମ 2 (00) ରେ ନିମ୍ନମତେ ପଢାଯାଏ ;

> "ଧାରା 2 (00) "ଛଟେଇ" ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଦଣ୍ଡ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣରୁ ଜଣେ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ଚାକିରିରୁ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମାପ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ -
>
> ((କ)......

((ଖ)......

(ବିବି) ମାଲିକ ଏବଂ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତିର ଚୁକ୍ତିପତ୍ରର ଅବଧି ଶେଷ ହେବାପରେ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ନକରିବା କିମ୍ବା ସେଥିରେ ଥିବା ଏକ ସର୍ତ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଚୁକ୍ତିପତ୍ରର ସମାପ୍ତି ନହେବା ଫଳରେ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରାଯାଇଛି;

ଏସ୍. ଏମ୍. ନିଲାଇକରଙ୍କ ମାମଲା (ଉପରୋକ୍ତ)ରେ ଏହି ନିଷ୍ପତିର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ କାରଣ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ କୌଣସି ଅବଧି ସୂଚିତ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ନିୟତ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକୃତି ଅସ୍ଥାୟୀ ଏହା କେବଳ ସୂଚିତ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ ନିୟତ କାର୍ଯ୍ୟର ସମସ୍ତ କ୍ରମରେ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ନାହିଁ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ, ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଶ୍ରମିଜୀବୀଙ୍କ ମାମଲାକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନିଗମ ପାଇଁ ବାଧକ ସାଜିବ ନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ନିବେଦନ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଛି । ଉତ୍ତରଦାତା - ନିଗମ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନ ପତ୍ର ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ଅନ୍ତର୍ଭୂକ୍ତି ପାଇଁ ଥିଲା । କୌଣସି ପଦବୀ ଖାଲି ନ ଥିବାରୁ ଆବେଦନ ପତ୍ରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଭିଜ୍ଞତାକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ନିୟୋଜିତ କରିବା ନିଗମ ପାଇଁ ବାଧକ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲାକୁ ବିଚାର କରିବାବେଳେ ସମାନ ଦାବି କରୁଥିବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦାବିକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ବିଚାର କରାଯିବ ।

ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଛି । ଖର୍ଚ୍ଚ ସହଜ ହୋଇଗଲା ।

ଡି.ଜି. ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଓଡ଼ିଶା